

СЛУЖБЕ

ФЕДЕРАТИВНЕ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

„СЛУЖБЕНИ ЛИСТ ФНРЈ“ излази истовремено у српском, хрватском, словеначком и македонском издању два пута недељно и по потреби. — Огласи по тарифи. — Текући рачун код Народне банке ФНРЈ бр. 1-470880 — Текући рачун Продајног одељења 1-670880. — Поштарина плаћена у готову

Среда, 2 јуни 1948

БЕОГРАД

БРОЈ 45

ГОД. IV

Цена овом броју је 6.— дина. — Претплата за целу 1948 годину износи 450.— дина, а само за једно полугође 225.— динара. — Редакција: Бранкова улица бр. 18—20. — Телефони: Редакција 28-838, Администрација 27-593, Рачуноводство 22-619. Експедиција 26-276.

339.

На основу чл. 80 ст. 2 Устава ФНРЈ, Влада ФНРЈ, на предлог Министра тешке индустрије ФНРЈ, доноси

УРЕДБУ

О ОСНИВАЊУ И ДЕЛОКРУГУ РАДА ЦЕНТРАЛНОГ ИНСТИТУТА ТЕШКЕ ИНДУСТРИЈЕ

Члан 1

У циљу научно-истраживачког рада у области тешке индустрије оснива се при Министарству тешке индустрије ФНРЈ Централни институт тешке индустрије.

Члан 2

Задачи Института су нарочито:

- 1) да проучава питања рационалне употребе силовина и погонског материјала у тешкој индустрији;
- 2) да проучава организацију процеса производње и да даје мишљења за пројектовање нових постројења тешке индустрије на основу савремене технике;
- 3) да припрема предлоге у погледу квалитета производа тешке индустрије;
- 4) да сарађује са научним, стручним и другим установама по питањима која су у вези са развојем тешке индустрије; и
- 5) да указује помоћ и даје мишљење по питањима изградње тешке индустрије.

Члан 3

Пословима Института руководи директор кога поставља Министар тешке индустрије ФНРЈ у сагласности са Претседником Владе ФНРЈ.

Члан 4

Институт има посебан предрачун прихода и расхода у оквиру предрачуна прихода и расхода Министарства тешке индустрије ФНРЈ.

Директор Института је надоблагодан за извршење предрачуна.

Члан 5

Овлашћује се Министар тешке индустрије ФНРЈ да пропише ближе одредбе о организацији и раду Института.

Члан 6

Ова уредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије“.

21 маја 1948 године

Београд

Претседник Владе ФНРЈ
и Министар народне одбране,
Маршал Југославије
Јосип Броз-Тито, с. р.

Министар тешке индустрије,
Франц Лескошек, с. р.

340.

На основу чл. 1 Закона о олашћују Влади ФНРЈ за доношење уредаба по питањима из народне привреде, Влада ФНРЈ, на предлог Претседника Привредног савета Владе ФНРЈ, доноси

УРЕДБУ

О ИЗРАЧУНАВАЊУ ПУНЕ ЦЕНЕ КОШТАЊА, АМОРТИЗАЦИОНОМ ФОНДУ, ОДРЕЂИВАЊУ И РАСПОДЕЛИ ДОБИТИ И О ФОНДУ РУКОВОДСТВА ДРЖАВНИХ ПОЉОПРИВРЕДНИХ ДОБАРА

1 Опште одредбе

Члан 1

Израчунавање пуне цене коштања, оснивање и употреба амортизационог фонда, одређивање и расподела добити, као и оснивање и употреба Фонда руководства врши се према прописима ове уредбе код свих државних пољопривредних добара опште-државног, републиканског и покрајинског значаја.

Државним пољопривредним добром у смислу ове уредбе сматра се и оно добро које се, поред претежно пољопривредне делатности, бави и којом другом делатношћу (индустрија, трговина, и сл.). Ако се пољопривредна делатност у оквиру добра дели на више управа, онда се свака од ових управа, као и свака делатност у оквиру таквог добра (прехранбена и друга индустрија, рибарство, шумарство и т. д.) сматра посебним газдинством.

Поједина од ових газдинстава, која се не баве пољопривредном делатношћу, примењиваће прописе привредних уредаба који важе за предузећа дотичне врсте, изузев прописа о расподели добити. Расподела добити свих газдинстава у оквиру једног добра врши се по прописима ове уредбе.

II Изачунавање пуне цене коштања**Члан 2**

Структура пуне цене коштања пољопривредних производа је следећа:

1	Материјал и трошкови материјала (семе, ђубриво, средства за за- штиту, сточна храна, простирка и сл.)	I. Трошкови производње	II. Цена коштања	III. Пуна цена коштања
2	Плате и накнаде за рад са до- дацима			
3	Општи трошкови производње			
4	А м о р т и з а ц и ј а	I. Трошкови производње	II. Цена коштања	
5	Трошкови управе: а) пољопривредног газдинства б) дирекције добра в) допринос административно-о- перативном руководству г) допринос за кадрове			
6	Трошкови продаје			

Члан 3

Планирање пуне цене коштања у гранама биљне производње врши се по јединици површине и по јединици производа, а у грани сточне производње по јединици производа.

При планирању пуне цене коштања у гранама биљне производње узимаће се приноси, који одговарају редовним временским приликама, планом предвиђеним агротехничким мерама и пољопривредним условима на добру.

Планирана пuna цена коштања по јединици производа биљне производње добија се када се планирана пuna цена коштања за укупну планирану површину умањи за износ цене споредних производа и затим подели са укупном планираном количином производа.

Али, како се планирана количина производа за односну годину редовно повећава или смањује услед временских прилика, то се мора извршити коректура планираног приноса, а према томе и коректура планиране пуне цене коштања по јединици производа. Ова коректура се има извршити на основу утврђеног приноса који настаје услед временских прилика.

Коефицијент из предњег става за односну годину утврђује надлежна среска комисија за процену сетвених приноса непосредно пред скидањем усева (жетве, бербе, вађења) и то за односни срез и сваку врсту главног производа.

Члан 4

Ближе прописе о пољопривредним калкулацијама донеће Министар пољопривреде ФНРЈ посебним упутством.

Савезна планска комисија, на предлог Министра пољопривреде ФНРЈ, прописује оријентационе нормативе за трошкове под 1, 2, 5 и 6 из чл. 2 ове уредбе, и то с обзиром на услове производње.

III Амортизациони фонд**Члан 5**

Амортизација основних средстава (грађевине, инсталације, машине и оруђа, воћњаци, виногради и хмељаници у роду, стока за вучу, одрасла приплодна стока и сл.) државних пољопривредних до-

бара односно газдинстава врши се у циљу обезбеђења финансијских средстава за њихову репродукцију и за велике оправке, односно за обнову основног стада.

Члан 6

Амортизација грађевина, инсталација, машина и оруђа као и воћњака, винограда и хмељаника у роду прописује се у нормираним износима по 1 ха, посебно за оранице, вргове, воћњаке, винограде, хмељанике, ливаде, пашњаке и сл. Ови износи могу да буду различити за изграђена и неизграђена добра. Која ће се добра сматрати као изграђена а која неизграђена одлучује надлежни министар пољопривреде.

Амортизација стоке за вучу и одрасле приплодне стоке вршиће се од њиховог инвентарске цене а према нормираним амортизационим стопама.

Висину амортизационих износа по 1 ха односно висину амортизационих стопа одређује Министар финансија ФНРЈ, на предлог Министра пољопривреде ФНРЈ, а у сагласности са Претседником Савезне планске комисије.

Члан 7

Министар финансија ФНРЈ, на предлог Министра пољопривреде ФНРЈ, а у сагласности са Претседником Савезне планске комисије одређује колики ће се део амортизације (осим стоке) упретбити за репродукцију основних средстава, а колики део за велике оправке.

Делови амортизационих износа, који служе за репродукцију основних средстава (осим стоке), уплаћују се у општедржавни амортизациони фонд пољопривреде.

Делови амортизационих износа који су намењени за велике оправке сачињавају амортизациони фонд државног пољопривредног добра односно газдинства, којим добро односно газдинство самостално управља на основу својих финансијских планова.

Износи добијени амортизацијом основног стада и износи добијени уновчењем појединих грла основног стада образују фонд за обнову основног стада, којим пољопривредно добро односно газдинство самостално управља.

Члан 8

Пољопривредна добра односно газдинства полажу амортизационе износе Државној инвестиционој банци у висини предвиђеној тромесечним финансијским плановима, док износе од уновчења појединих грла полажу након остварења тих прихода.

Износе из предњег става пољопривредна добра односно газдинства полажу на следеће рачуне:

а) износе који служе за репродукцију основних средстава (осим стоке) у корист општедржавног амортизационог фонда пољопривреде;

б) износе који служе за извршење великих оправка на рачун свог амортизационог фонда државног пољопривредног добра односно газдинства;

в) износе који служе за обнову основног стада на рачун свог фонда за обнову основног стада.

Члан 9

Средства општедржавног амортизационог фонда пољопривреде служе за обнову дотрајалих основних средстава. Средства овога фонда могу да располажу: Влада ФНРЈ, владе народних република или Главни извршни одбор Народне скупштине Аутономне покрајине Војводине, према томе да ли су добра општедржавног, републиканског или покрајинског значаја, а у висини уплата које су у тај

фонд извршила сва добра под њиховим руководством.

Члан 10

Чланови 6, 7, 8, 9, 11 и 12 Уредбе о општедржавном амортизационом фонду рударске и индустријске производње и амортизационом фонду државних рударских и индустријских предузећа важе и за државна пољопривредна добра односно газдинства.

Уплате у корист општедржавног амортизационог фонда за 1947 годину врше се у износима предвиђеним у одобреним финансијским плановима за 1947 годину.

IV Одређивање добити

Члан 11

Добит коју остварују државна пољопривредна добра односно газдинства састоји се из планске, тј. планом предвиђене добити и надпланске тј. планом непредвиђене добити.

Члан 12

Планска добит односно губитак пољопривредног газдинства јесте разлика између прописаних државних цена односно предвиђених слободних цена код производа за које нису прописане државне цене и планираних пуних цена коштања по јединици производа.

По извршеној коректури планске пуне цене коштања у смислу прописа чл. 3 ст. 4 ове уредбе мора се извршити и коректура планске добити односно губитка за свако газдинство, да би се добила коригована планска добит односно плански губитак.

Члан 13

Планска добит односно губитак пољопривредног добра као целине је разлика између збира планских добити и планом предвиђених губитака свих газдинстава у оквиру пољопривредног добра.

Члан 14

Надпланска добит пољопривредног газдинства јесте разлика између кориговане планом предвиђене пуне цене коштања и ниже стварне пуне цене коштања по јединици производа и то за остварене количине до висине коригованог планског приноса. Као надпланска добит сматра се и укупна добит која се оствари на привосу преко коригованог планског приноса.

Снижење пуне цене коштања настаје рационалном организацијом производње, повећањем продуктивности рада, бољом обрадом и негом, повећањем приноса, уштедом материјала, бољим искоришћавањем производних средстава и смањењем трошкова управе и продаје.

Члан 15

Надпланска добит пољопривредног добра као целине је разлика између збира надпланске добити и збира непредвиђених губитака свих газдинстава у оквиру пољопривредног добра.

Члан 16

Разлика која настаје услед повећања цена на основу којих је састављен финансијски план добра уплаћује се у буџет надлежног органа.

Министар финансија ФНРЈ у споразуму са Министром пољопривреде ФНРЈ донеће потребне прописе о начину покривања губитака који настану услед продаје производа по ценама нижим од оних на основу којих је састављен финансијски план, и то било због снижења државних цена било због извршења задатака постављених од стране надлежног органа.

Члан 17

Ради одређивања планске добити израчунава газдинство пуну цену коштања за све оне производе који се на газдинству производе у већем обиму или где је такво израчунавање од општег интереса.

За остале производе израчунава се пунa цена коштања групно тј. за више производа заједно.

Министарство пољопривреде у сагласности са надлежном планском комисијом одређиће врсте пољопривредних производа за које ће односно добро или газдинство израчунавати појединачно пуну цену коштања.

Члан 18

По истеку сваке године државно пољопривредно добро односно газдинство утврђује стварне пуне цене коштања за поједине производе односно групе производа и остварену добит односно губитак.

V Расподела добити

Члан 19

Расподела добити врши се при састављању финансијског плана. Уплате из добити на основу те расподеле имају карактер аконтације, пошто ће се дефинитивни обрачун и расподела добити обавити при одобрењу завршног рачуна.

Члан 20

Планска добит пољопривредног добра као целине распоређује се:

- 1) За контролни износ за плаћање у буџет.
- 2) За доприносе у фондове руководства и то за пољопривредна газдинства по прописима из члана 29 и 30 ове уредбе, а за остала газдинства у оквиру пољопривредног добра по прописима о фонду руководства који важе за предузећа дотичне врсте.
- 3) На самостално располагање сваког газдинства али највише до 20% од укупног износа планске добити умањеног за износ под 2), и то за следеће сврхе непредвиђене планом:
 - а) за мање потребе рационализације;
 - б) за вршење стручних огледа и испитивања; и
 - в) за побољшање услова за рад.
- 4) До 10% административно-оперативном руководству која ће средства истоме служити као финансијска основа за израду предлога плана животиња ради рационализације и реконструкције пре свега мање рационалних добара под његовим руководством. Од тих средстава припада административно-оперативном руководству до 20% на слободно располагање а за сврхе предвиђене тач. 3 овога члана.

- б) За следеће планом предвиђене сврхе:
 - а) за повећање оборних средстава добра;
 - б) за повећање основних средстава добра, и
 - в) за покриће оперативних расхода, новаторства и истраживања.

- б) Остатак нераспоређене планске добити плаћа се у буџет.

Члан 21

Надпланска добит распоређује се у ове сврхе:

- 1) У фонд руководства газдинства, и то до 50%;
- 2) на самостално располагање газдинства и то највише до 20%;
- 3) остатак надпланске добити плаћа се у буџет.

Члан 22

Висину дела планске добити којим могу газдинства у оквиру пољопривредног добра слободно располагати у смислу тач. 3 чл. 20 ове уредбе, висину дела планске добити која припада административно-оперативном руководству у смислу тач. 4 чл. 20 као и висину дела надпланске добити којом газдинства могу самостално располагати у смислу тач. 2 чл. 21 ове уредбе, одређује се свако поједино газдинство и за свако административно-оперативно руководство надлежни министар финансија на предлог надлежног министра пољопривреде.

Члан 23

Ближе прописе о одређивању и расподели добити доноси Министар финансија ФНРЈ на предлог Министра пољопривреде ФНРЈ.

VI Фонд руководства

Члан 24

При сваком државном пољопривредном добру оснива се фонд руководства.

Ако се у оквиру једног пољопривредног добра налазе више газдинстава, фонд руководства оснива се код сваког газдинства посебно, као и за сваку помоћну делатност (електричну централу, механичку радионицу, водовод, привредну железницу и тд.) и дирекцију добра.

Члан 25

Средства фонда руководства употребиће се:

а) за посебне награде ударницима, рационализаторима и новаторима, као и другим радницима и службеницима државног пољопривредног добра односно газдинства који су се истакли у раду;

б) за подизање стручне опреме радника и службеника;

в) за изградњу станова радника и службеника;

г) за изградњу социјалних установа радника и службеника (објектишта, децијих јасала, ученичких домова, мензи, амбулација и сл.).

Из фонда руководства не могу се награђивати директор пољопривредног добра односно руководиоци газдинства или помоћне делатности и њихови помоћници, који ће се награђивати из централног фонда при административно-оперативном руководству.

Члан 26

Фондом руководства пољопривредног добра управља директор добра.

Фондом руководства појединих газдинстава и помоћних делатности управља директор добра на основу предлога руководиоца појединих газдинстава односно делатности. Фондом руководства дирекције добра управља директор добра.

Директор добра односно руководиоци газдинства или помоћне делатности дужан је да се при употреби средстава фонда руководства саветује са синдикалном организацијом. Синдикална организација може на одлуку директора добра ставити примедбу надлежном административно-оперативном руководству.

Члан 27

При сваком административно-оперативном руководству државних пољопривредних добара оснива се централни фонд руководства којим управља односно руководиоци.

Члан 28

Средства централног фонда руководства употребиће се за награде директорима добара, руководиоцима газдинстава и помоћних делатности као и њиховим помоћницима, стручном особљу и истакнутим радницима и службеницима добара, газдинстава и помоћних делатности.

Члан 29

Средства фонда руководства остварују се из планске и надпланске добити пољопривредног добра односно газдинства на основу одређених постојака.

Члан 30

Постотак доприноса из планске добити за фонд руководства израчунава се према обрасцу.

$$Пд = \frac{П \times Ф}{Д}$$

при чему значе:

Пд = постотак доприноса из планске добити;

П = планирани годишњи збир свих плата радника и службеника дотичног добра односно газдинства;

Ф = прописани општи рачунски фактор;

Д = предвиђена планска добит дотичног добра односно газдинства.

Општи рачунски фактор (Ф) прописује Претседник Привредног савета Владе ФНРЈ, на предлог Министра пољопривреде ФНРЈ, а по претходном мишљењу Централног одбора Јединствених синдиката Југославије.

Члан 31

Ако пољопривредно добро односно газдинство услед државних цена, својих посебних задатака или својих производних услова ради са планом предвиђеним губитком или ниском добити, износ доприноса у фонд руководства израчунава се применом општег рачунског фактора из претходног члана као постотка на планирани годишњи збир свих плата радника и службеника добра односно газдинства. Уколико се тако израчунати допринос не може покрити из добити, разлика се покрива као планом предвиђени губитак.

Пољопривредном добру односно газдинству које без своје кривице услед елементарних непогода или других узрока није остварило планом предвиђену добит или је повећало планом предвиђени губитак, може се признати допринос за фонд руководства према одредби ст. 1 овог члана. Одлуку о томе доноси надлежни министар финансија на предлог надлежног министра пољопривреде за добра савезног и републиканског значаја, а за добра покрајинског значаја повереник за финансије ГИОАП Војводине на предлог повереника за пољопривреду.

Добро односно газдинство које својом кривицом не испуни план губи за дотичну годину право, делимично или потпуно, на допринос за фонд руководства.

Члан 32

Износ доприноса за фонд руководства за дирекцију добра, за машинску радионицу, пољопривредну

железницу или коју другу помоћну делатност, чији се расходи пребацују на трошкове производње осталих газдинства, израчунава се применом рачунског фактора из чл. 30 ст. 2 ове уредбе, као постотак на укупни збир плата радника и службеника дирекције добра односно делатности.

Члан 33

Од надпланске добити добра односно газдинства употребити се до 50% за фонд руководства.

Ако је пољопривредно добро односно газдинство смањило свој планом предвиђени губитак, признаће му се за фонд руководства до 50% тога смањења као и од надпланске добити.

Од укупне надпланске добити односно смањења планом предвиђеног губитка плаћа се у фонд руководства пољопривредних газдинстава у оквиру пољопривредног добра и то:

када пољопривредно газдинство снизи кориговану планску пуну цену коштања до 15% уплаћује се у фонд руководства 30% од укупне надпланске добити односно смањења планом предвиђеног губитка пољопривредног газдинства;

када пољопривредно газдинство смањи кориговану планску пуну цену коштања до 20% уплаћује се у фонд руководства 40% од укупне надпланске добити односно смањења планом предвиђеног губитка пољопривредног газдинства; и

када пољопривредно газдинство снизи кориговану планску пуну цену коштања преко 20% уплаћује се у фонд руководства 50% од укупне надпланске добити односно смањења планом предвиђеног губитка пољопривредног газдинства.

Члан 34

Од укупно годишњег доприноса за фонд руководства пољопривредног добра односно газдинства, дирекције добра или помоћне делатности уплатиће се 5% централном фонду административно-оперативног руководства.

Члан 35

Као дан оснивања фонда руководства код државних пољопривредних добара односно газдинстава и централног фонда код административно-оперативног руководства сматра се 1 јануар 1948 године.

Допринос у фонд руководства за 1947 годину плаћа се у износима предвиђеним у одобреним финансијским плановима за 1947 годину.

Члан 36

Ближа упутства за спровођење уредбе прописане Министар пољопривреде ФНРЈ.

Члан 37

Ова уредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије” а примењиваће се од 1 јануара 1948 године.

29 маја 1948 године.

Београд

Претседник Владе ФНРЈ
и Министар народне одбране,
Маршал Југославије
Јосип Броз-Тито, с. р.

Претседник
Привредног савета Владе ФНРЈ,
Борис Кидрич, с. р.

341.

На основу чл. 1 Закона о овлашћењу Влади ФНРЈ за доношење уредаба по питањима из народне привреде, Влада ФНРЈ, на предлог Министра електропривреде ФНРЈ, доноси

УРЕДБУ

О ОСНИВАЊУ И ДЕЛОКРУГУ РАДА ИНСТИТУТА ЗА ЕЛЕКТРОПРИВРЕДУ

Члан 1

У сврху научно-истраживачког рада из области електропривреде оснива се при Министарству електропривреде ФНРЈ Институт за електропривреду са седиштем у Београду.

Члан 2

Задатак института је:

1) да проучава, истражује и испитује све техничке и економске електропривредне проблеме капиталне изградње, експлоатације и примене електричне енергије, а првенствено у вези са планским унапређењем електропривреде Федеративне Народне Републике Југославије;

2) да по налогу Министарства електропривреде ФНРЈ врши пријемна мерења и испитивања нових постројења, проверава сигурност и економичност постојећих постројења и ставља предлоге за повећање њихове рационалности;

3) да даје стручна мишљења у вези са резултатима научно-истраживачких радова и предлаже њихову практичну примену;

4) да сарађује по електропривредним питањима са истоветним установама осталих министарстава, са техничким факултетима, академијама наука и познатим стручњацима у земљи;

5) да одржава везе са сличним установама у иностранству, проучава стање и напредак, те испитује тековине електропривредне науке и делатности у свету и могућност примене у земљи;

6) да, по потреби, објављује резултате извршених проучавања, издаје научне радове, стручне билтене, техничку и економску електропривредну литературу;

7) да обавља и друге задатке, које му повери Министарство електропривреде ФНРЈ.

Члан 3

Пословима института руководи директор кога поставља Министар електропривреде ФНРЈ у сагласности са Претседником Владе ФНРЈ.

Члан 4

За расправљање стручних питања, давања стручних мишљења и предлога по свима проблемима који спадају у компетенцију института оснива се Стручни савет при Институту за електропривреду.

Директор института је претседник Савета. Остале чланове Савета именује Министар електропривреде ФНРЈ.

Члан 5

Институт за електропривреду има свој посебан предрачун прихода и расхода, који улази у састав предрачуна прихода и расхода Министарства електропривреде ФНРЈ.

Директор института је наредбодавац за извршење предрачуна.

Члан 6

Ближе одредбе о организацији и раду института прописане Министар електропривреде ФНРЈ

Члан 7

Ова уредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије”.

21 маја 1948 године

Београд

Претседник Владе ФНРЈ
и Министар народне одбране,
Маршал Југославије
Јосип Броз-Тито, с. р.

Министар електропривреде,
инж. Никола Петровић, с. р.

342.

На основу чл. 1 Закона о овлашћењу Владе ФНРЈ за доношење уредаба по питањима из народне привреде, Влада ФНРЈ, на предлог Министра трговине и снабдевања ФНРЈ, доноси

УРЕДБУ

О ТРОШКОВИМА ДРЖАВНИХ ТРГОВАЧКИХ ПРЕДУЗЕЋА

I. — Опште одредбе

Члан 1

Прописи ове уредбе примењиваће се на сва државна трговачка предузећа у погледу њиховог пословања са производима за које су одређене јединствене цене.

Члан 2

Државна трговачка предузећа у свом пословању са производима за које су одређене јединствене цене не остварују акумулацију.

Државна трговачка предузећа покривају трошкове свог целокупног пословања из одређених рабата и маржи.

Рабати се одређују за производе са јединственим ценама у продаји на мало, а марже за производе са јединственим продајним ценама произвођача.

Уштеде које државна трговачка предузећа остварују у грађинама одређених рабата и маржи не смањују се акумулацијом.

Члан 3

Рабати и марже за производе са јединственим ценама обухватају следеће елементе:

- а) трошкове набавке и продаје;
- б) допринос за амортизацију;
- в) допринос за фонд за рационализацију пословања и подизања нивоа културног трговања (фонд за рационализацију);
- г) допринос за фонд руководства предузећа;
- д) допринос за подизање кадрова.

II. — Трошкови набавке и продаје

Члан 4

У трошкове набавке и продаје улазе сви трошкови који су потребни за правилно и културно обављање трговачког пословања.

Код производа са јединственим ценама у продаји на мало у трошкове набавке и продаје улазе:

- а) зависни трошкови
- б) трошкови робног промета;
- в) трошкови закупнине и одржавања пословних просторија;
- г) општи управни трошкови;
- д) фонд плата особља које се не плаћа по ефекту рада;

в) фонд плата особља које се плаћа по ефекту рада по Уредби о припадностима службеника и намештеника у државним трговачким предузећима и њиховим продавницама, као и продавницама задруга, друштвених и масовних организација, („Службени лист ФНРЈ” бр. 97/47).

Код производа са јединственим продајним ценама произвођача у трошкове набавке и продаје улазе сви трошкови из претходног става изузев зависних трошкова. Зависни трошкови посебно се израчунавају на прописану јединствену продајну цену произвођача.

Члан 5

Државна трговачка предузећа, чије су пословне просторије у целости или делимично смештене у сопственим зградама, обрачунаваће у оквиру трошкова набавке и продаје (посебно у оквиру трошкова закупнине и одржавања пословних просторија) и одређени допринос за закупнине пословних просторија.

Допринос за закупнине пословних просторија обрачунава се од промета предузећа у постотку који одређује Министар трговине и снабдевања ФНРЈ.

Начин употребе доприноса за закупнине пословних просторија прописује Министар финансија ФНРЈ на предлог Министра трговине и снабдевања ФНРЈ у сагласности са Претседником Савезне планске комисије.

III. — Допринос за амортизацију

Члан 6

Доприносом за амортизацију обезбеђују се средства за замену и велике оправке основних средстава у трговини, и то: инвентара, уређаја и превозних средстава.

Допринос за амортизацију дели се на део који служи за замену основних средстава и део који служи за велике оправке.

Део амортизационог доприноса који служи за замену основних средстава уплаћују предузећа у Општедржавни амортизациони фонд.

Део амортизационог доприноса који служи за велике оправке основних средстава уплаћују предузећа у амортизациони фонд предузећа.

Члан 7

Средствима, која су трговачка предузећа општедржавног значаја уплатила у Општедржавни амортизациони фонд, располаже Влада ФНРЈ.

Владе народних република донеће прописе о расплагању средствима која су предузећа републиканског и локалног значаја уплатила у Општедржавни амортизациони фонд.

Предузећа самостално располажу средствима свог амортизационог фонда на основу својих финансијских планова.

Члан 8

Допринос за амортизацију обрачунава се у постотку од промета предузећа. Овај постотак одређује Министар финансија ФНРЈ на предлог Министра тр-

говине и снабдевања ФНРЈ, а у сагласности са Претседником Савезне планске комисије.

Министар финансија ФНРЈ одређује на предлог Министра трговине и снабдевања ФНРЈ, а у сагласности са Претседником Савезне планске комисије, колики део амортизационог износа предузећа уплаћује у Општедржавни амортизациони фонд, а колики део у амортизациони фонд предузећа.

Члан 9

Одредбе чланова 6, 7, 8, 9 и 12 Уредбе о општедржавном амортизационом фонду рударске и индустријске производње и амортизационом фонду државних, рударских и индустријских предузећа („Службени лист ФНРЈ“ бр. 15/47) важе и за државна трговачка предузећа.

IV. — Допринос за фонд за рационализацију

Члан 10

Доприносом за фонд за рационализацију послова и подизање нивоа културног трговца (фонд за рационализацију) обезбеђују се средства за бољу организацију рада, за употребу модернијих уређаја, за усавршавање рационалног и хигијенског уређаја просторија, за специјалне рекламе и т. д.

Допринос за фонд за рационализацију обрачунава се у постотку од промета предузећа. Овај постотак одређује Министар трговине и снабдевања ФНРЈ у сагласности са Претседником Привредног савета Владе ФНРЈ.

Члан 11

Ако предузеће предвиди да допринос за фонд за рационализацију обрачунаст по одређеном постотку није бити довољан да покрије све трошкове потребне за рационализацију (нарочито у случајевима када је ниво рационалног и културног пословања предузећа нижи или кад други разлози захтевају повећање издатака за рационализацију), предузеће може одредити већи постотак доприноса од постотка одређеног према чл. 10 ове уредбе. Овако одређени постотак административно-оперативни руководиоци може снизити ако налази да повећање одређеног постотка није оправдано.

Ако предузеће није повисило постотак доприноса за фонд за рационализацију, или ако повећани допринос у смислу предњег стављ није довољан за покривање свих трошкова потребних за рационализацију, административно-оперативни руководиоци може одредити већи постотак доприноса.

V. — Допринос за фонд руководства

Члан 12

Доприносом за фонд руководства предузећа обезбеђују се средства за:

а) посебно награђивање рационализатора и инвентара као и других службеника и радника предузећа који су се нарочито истакли на раду;

б) за изградњу станова службеника и радника предузећа;

в) за изградњу социјалних и културних установа службеника и радника предузећа (објекти, дечији јасли, домови ученика, амбуланата, мензи, клубова, библиотека, читалница, биоскопа, спортских игралишта и т. д.);

г) за подизање стручне спреме службеника и радника предузећа;

Из фонда руководства не могу се награђивати директор и његови помоћници.

Члан 13

Фондом руководства управља директор предузећа.

Директор је дужан да се при употреби средстава фонда руководства саветује са синдикалном организацијом у предузећу.

Члан 14

Допринос за фонд руководства обрачунава се у постотку од промета предузећа. Овај постотак за поједине групе производа односно врсте предузећа одређује Министар трговине и снабдевања ФНРЈ, а по претходном мишљењу Централног одбора јединствених синдиката Југославије.

Административно-оперативни руководиоци може одредити у почетку пословне године, а према упутству министарства трговине и снабдевања народне републике, за поједина државна трговачка предузећа која се налазе под његовим руководством с обзиром на број службеника и величину промета у тим предузећима, ниже постотке доприноса за фонд руководства од постотка који су одређени у смислу предњег става.

Разлике између постотка доприноса за фонд руководства одређених у смислу ст. 1 овог члана, и индивидуалних нижих постотака одређених у смислу ст. 2 овог члана, уплаћују предузећа у свој фонд за рационализацију.

Члан 15

Сва државна трговачка предузећа под руководством једног административно-оперативног руководиоца дужна су да уплаћују централном фонду руководства код административно-оперативног руководиоца 5% од износа свога фонда руководства.

Средства централног фонда руководства служе за посебно награђивање директора предузећа, њихових помоћника и нарочито истакнутих службеника и радника у предузећу.

Централним фондом руководства управља административно-оперативни руководиоци при коме се налази централни фонд.

VI. — Допринос за подизање кадрова

Члан 16

Доприносом за подизање кадрова обезбеђују се средства за стручно подизање кадрова у трговини.

Допринос за подизање кадрова обрачунава се у постотку од промета предузећа. Овај постотак одређује Министар трговине и снабдевања ФНРЈ.

Министар трговине и снабдевања ФНРЈ за предузећа општедржавног значаја, а министри трговине и снабдевања народних република за предузећа републиканског и локалног значаја, одређују који део оствареног доприноса за подизање кадрова остаје на располагању предузећу, а који се део уплаћује у корист административно-оперативног руководиоца у сврху подизања кадрова.

Члан 17

Ако допринос за подизање кадрова, обрачунаст по одређеном постотку, није довољан да покрије потребне трошкове за подизање кадрова, административно-оперативни руководиоци може сам или на предлог предузећа, одредити већи постотак од постотка одређеног према чл. 16 ове уредбе.

VII. — Работи и марже

Члан 18

Работе и марже за производе односно групе производа за које су прописане јединствене цене са важношћу на целој територији Федеративне Народне Републике Југославије одређује Министар трговине и снабдевања ФНРЈ у сагласности са Председником Привредног савета Владе ФНРЈ.

Работе и марже за производе односно групе производа за које су прописане јединствене цене са важношћу на територији појединих народних република одређује министар трговине и снабдевања народне републике у сагласности са председником планске комисије народне републике и Министром трговине и снабдевања ФНРЈ.

Члан 19

За исти производ или за исту групу производа могу се, с обзиром на различите услове трговине у појединим крајевима и с обзиром на различиту удаљеност појединих предузећа од истоимене станице, одредити различити работи односно марже.

Члан 20

Административно-оперативни руководилац може, у сагласности са министром трговине и снабдевања народне републике, за поједина државна трговачка предузећа код којих су стварни трошкови набавке и продаје из објективних разлога нижи од трошкова набавке и продаје садржаних у работима и маржама, планирати и одредити ниже индивидуалне трошкове набавке и продаје од оних који су садржани у работима и маржама.

Разлику између овако одређених индивидуалних трошкова набавке и продаје и трошкова набавке и продаје садржаних у работима и маржама уплаћује предузеће, и то: 80% разлике у корист буџета органа у чијој се надлежности предузеће налази, а 20% разлике у свој фонд руководства.

Члан 21

Ако државна трговачка предузећа рационализацијом рада повећањем промета остваре трошкове набавке и продаје ниже од трошкова набавке и продаје садржаних у работима и маржама односно од индивидуалних трошкова набавке и продаје одређених предходним чланом, остварену разлику уплатиће по примени прописа Уредбе о надлежностима службеника и намештеника у државним трговачким предузећима и њиховим продавницама, као и продавницама задруга, друштвених и масовних организација („Службени лист ФНРЈ“ број 97/47), и то: 50% у фонд за рационализацију, а 50% у фонд руководства предузећа.

Члан 22

Државна трговачка предузећа дужна су да у свом књиговодству тачно исказују све своје индивидуалне стварне трошкове.

VIII. — Завршне одредбе

Члан 23

Владе народних република донеће посебно прописе о трошковима државних трговачких предузећа у погледу пословања са производима за које нису одређене јединствене цене.

Члан 24

Ближе прописе за спровођење ове уредбе доноси Министар трговине и снабдевања ФНРЈ.

Члан 25

Ступањем на снагу ове уредбе престају да важе прописи Уредбе о трошковима трговине на велико и на мало од 31 децембра 1946 године и прописи Уредбе о фонду руководства предузећа (Фонд руководства) и Централном фонду предузећа (Централни фонд) државних трговачких предузећа на велико и на мало од 31 децембра 1946 године („Службени лист ФНРЈ“ бр. 106/46).

Члан 26

Ова уредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије“ с тим да се прописи чл. 5—17 имају применљивати од 1 јануара 1948 године, прописи чл. 18, 19 и 21 од 1 јуна 1948 године, а пропис чл. 20 од 1 јула 1948 године.

22 маја 1948 године

Београд

Председник Владе ФНРЈ
и Министар народне одбране,
Маршал Југославије

Јосип Броз-Тито, с. р.

Министар трговине и снабдевања,
Јаков Блажевић, с. р.

343.

На основу чл. 78, ст. 2 Устава Федеративне Народне Републике Југославије и чл. 9 ст. 2 и 42 Закона о војној обавези држављана ФНРЈ од 1 априла 1946 Влада ФНРЈ доноси

УРЕДБУ

О ПРЕДВОЈНИЧКОЈ ОБУЦИ

Члан 1

Дужност је сваког држављанина да се васпитава у љубави и оданости према отаџбини и да се оспособи за одбрану њене слободе и независности.

Ради свестране припреме и оспособљавања држављана за испуњење ових дужности уводи се предвојничка обука.

Организацијом и извођењем предвојничке обуке руководи Министарство народне одбране ФНРЈ.

Члан 2

Предвојничка обука дели се на основну и допунску.

Члан 3

Основна обука је обавезна за све држављане ФНРЈ.

Основна обука се изводи:

- 1) На посебним курсевима, који се организују у градовима и селима;
- 2) У оквиру школске наставе као обавезан предмет.

Обука почиње у години у којој држављани напуштају 17 година живота и може да траје до ступања у кадар. За држављане на школовању обука почиње у вишим разредима гимназије, односно одговарајућим разредима њој равних школа, а траје до завршетка школовања у тим школама.

Члан 4

Допунска обука обавезна је за држављане ФНРЈ који похађају универзитет или друге високе школе. Она се изводи у оквиру школске наставе као обавезан предмет и траје до завршетка студија односно до навршене 27 године живота.

Члан 5

Држављани женског пола могу се до навршене 27 године позивати на предвојничку обуку ради оспособљавања за стручне и техничке службе као и за радове у вези са одбраном земље.

Члан 6

Предвојничкој обуци не подлежу држављани:

- 1) који су отслужили обавезан рок службе у ладру;
- 2) који су у активној служби Оружаних снага ФНРЈ;
- 3) који су осуђени на коју од казни из чл. 2 и 3 Закона о војној обавези држављана ФНРЈ за време трајања тих казни;
- 4) лица женског пола која имају децу испод 7 година старости.

Члан 7

Појединац може бити из оправданих разлога ослобођен предвојничке обуке, а ослобођење се у сваком случају ако је умно или физички неспособан за извођење исте.

Решење о ослобођењу доноси командант и комесар надлежне војне области.

Против решења којим се не дозвољава ослобођење може се поднети жалба Министру народне одбране у року од 15 дана по пријему решења.

Решење Министра народне одбране је коначно.

Члан 8

Лице које се приликом извођења предвојничке обуке без своје кривице озледи, повреди или разболи има право на бесплатну лекарску негу и лечење на терет буџета Министарства рада ФНРЈ. Ако такво лице приликом извођења предвојничке обуке без своје кривице погине или услед задобивене повреде или озледе умре или се његова радна способност умањи примењиваће се прописи Закона о мирнодопским војним инвалидима.

Члан 9

Народни одбори организују учешће у основној предвојничкој обуци која се изводи на посебним курсевима у градовима и селима.

Они су дужни учинити све што је потребно за правилно извођење предвојничке обуке, и у сарадњи са школским и војним органима припремити за извођење наставе потребне просторије и терене.

Надлежни народни одбори, као и предузећа и школе код којих се организују курсеви за предвојничку обуку осигуравају потребна материјална средства за извођење те обуке. Изузетно Министарство финансија ФНРЈ ће у години 1948 осигурати средства из резервног буџета.

Члан 10

Обезбеђење просторија, терена и предмета за извођење предвојничке обуке вршиће према потреби народна милиција по одобрењу и наређењу старешина наведених у чл. 26 ст. 1 Закона о народној милицији.

Члан 11

За извођење наставе из појединих предмета предвојничке обуке могу се као наставници одређивати резервни официри, подофицири и остали обвезници.

Министарство народне одбране може на терет свога прорачуна прихода и расхода за извођење наставе из појединих стручних предмета предвојничке обуке постављати своје наставнике и давати им потребан материјал и уџбенике.

Члан 12

Ако лице, које подлеже предвојничкој обуци, избегава исту или се ма на који начин онеспособи, или надлежном државном органу да нетачне податке у циљу избегавања предвојничке обуке, или предузиме било коју другу радњу у намери да осујети и избегне предвојничку обуку, казниће се новчаном казном до 20.000.— динара или поправним радом до 3 месеца, уколико то не претставља кривично дело.

Истом казном казниће се и службена лица, послодавци као и друга лица која непријавом, задржавањем или на било који други начин ометају извођење предвојничке обуке, уколико то не претставља кривично дело.

За вођење поступка и изрицање казне надлежни су рески односно градски извршни народни одбори у смислу прописа Основног закона о прекршајима.

Члан 13

Молбе, жалбе, уверења и други поднесци у вези са предвојничком обуком не подлежу такси.

Члан 14

Све остало што је потребно за извођење предвојничке обуке прописиће Министар народне одбране.

Члан 15

Ова уредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије“.

29 маја 1948 године

Београд

Претседник Владе ФНРЈ
и Министар народне одбране,
Маршал Југославије
Јосип Броз-Тито, с. р.

344.

На основу члана 1 Закона о овлашћењу Владе ФНРЈ за доношење уредаба по питањима из народне привреде и члана 62 Основног закона о државним привредним предузећима, Влада ФНРЈ, на предлог Претседника Привредног савета Владе ФНРЈ, доноси

УРЕДБУ

О ЕЛЕМЕНТИМА ЦЕНЕ, ДОБИТИ, РАСПОДЕЛЕ ДОБИТИ, ФОНДУ РУКОВОДСТВА И ТАРИФАМА У ЕКСПЛОАТАЦИЈИ АУТОМОБИЛСКОГ САОБРАЋАЈА

Члан 1

Протиски ове уредбе примењиваће се на државна предузећа јавног аутосаобраћаја као и на остала др-

јавна предузећа, установе и надлежности која располажу теретним аутомобилима за вршење сопствених превоза или за вршење превоза другим корисницима.

Члан 2

Продајна цена превозне услуге у експлоатацији аутомобилског саобраћаја састоји се из елемената наведених у табlici:

1	Трошкови материјала	Трошкови превоза	Цена коштања превоза	Пуна цена коштања	Цена превозне услуге	Продајна цена превозне услуге
2	Плате особља у експлоатацији са доприносом					
3	Амортизација	Трошкови превоза	Цена коштања превоза	Пуна цена коштања	Цена превозне услуге	Продајна цена превозне услуге
4	Трошкови управе и продаје: а) трошкови управе и продаје предузећа односно ауто-транспортне делатности б) допринос административно-оперативном руководиоцу в) допринос за кадрове					
5	Добит	Трошкови превоза	Цена коштања превоза	Пуна цена коштања	Цена превозне услуге	Продајна цена превозне услуге
6	Порез на промет услуга					

Претседник Савезне планске комисије, на предлог Претседника Комитета за аутосаобраћај при Влади ФНРЈ, прописује унутршњом шта обухватају поједини елементи продајне цене превозне услуге.

Члан 3

Продајна цена превозне услуге у експлоатацији аутомобилског саобраћаја одређује се по јединици услуге (пређени километар — путник, километар — тона, време, комад и слично).

Члан 4

Претседник Савезне планске комисије, на предлог Претседника Комитета за аутосаобраћај при Влади ФНРЈ, одредиће оријентационе норме за елементе трошкова превоза, који ће се нормирати у апсолутним износима, обзиром на врсту возила и остале услове од значаја (теренски услови, годишња доба, употреба приклица и друго).

Остали елементи из пуне цене коштања нормираће се у постотцима од износа трошкова превоза.

Висину амортизационе стопе прописује Министар финансија ФНРЈ у споразуму са Претседником Савезне планске комисије.

Оријентационе норме трошкова управе и продаје одредиће Претседник Комитета за аутосаобраћај при Влади ФНРЈ у сагласности са Претседником Савезне планске комисије.

Члан 5

Министри локалног саобраћаја народних република, у сагласности са Претседником планске комисије народне републике, нормираће трошкове превоза у апсолутним износима, а трошкове управе и продаје у постотцима по јединици превозне услуге, и то све на основу оријентационих норми из члана 4 ове уредбе.

Нормирани трошкови превоза из претходног става сматрају се као просечни трошкови превоза за једносну народну републику.

Предузећа, надлежности и установе из члана 1 ове уредбе дужни су, да поред нормираних трошкова, засебно књиговодствено исказују своје стварне индивидуалне трошкове. Нормиране и стварне трошкове исказиваће предузећа јавног аутосаобраћаја по елементима пуне цене коштања, а остала предузећа и установе, по елементима цене коштања превоза. Али уколико је аутотранспортна делатност код осталих државних предузећа, надлежности и устаноа организована као посеран погон, нормирани и стварни трошкови исказују се по елементима пуне цене коштања.

Члан 6

Добит коју остварују државна предузећа и установе при експлоатацији јавног аутомобилског саобраћаја састоји се из планске и надпланске добити.

Члан 7

Планска добит предузећа састоји се из редовне добити, која се остварује применом индивидуалне стопе добити на индивидуалне трошкове појединог предузећа и из планом предвиђеног вишка добити (екстра добити) који вишак настаје у рационалијим предузећима као разлика између плано утврђених просечних трошкова превоза на територији народне републике (члан 5, став 2) и плано одређених трошкова превоза појединог предузећа.

Влада ФНРЈ, на предлог Претседника Савезне планске комисије, одређује општу стопу добити за превозне услуге у експлоатацији аутомобилског саобраћаја.

На основу опште стопе добити из предњег става, министри локалног саобраћаја народних републике, у сагласности са претседником планске комисије народне републике, одредиће просечну стопу добити за превозне услуге у експлоатацији аутомобилског саобраћаја односно народне републике. При томе просечни износ добити по јединици исте врсте превозне услуге једнак је за све народне републике. Просечни износ добити једнак је износу добити који се добија применом опште стопе добити из става 2 овога члана, на трошкове превоза за односне врсте услуга према оријентационим нормама из члана 4, став 1 ове уредбе.

Административно-оперативни руководиоци одређиће индивидуалне стопе добити односно губитка за поједино предузећа под његовим руководством на основу просечне стопе добити утврђене за народну републику у којој се предузеће налази.

Битица упутства о начину одређивања индивидуалне стопе добити за поједино предузећа прописује Претседник Комитета за аутосаобраћај при Влади ФНРЈ у сагласности са Претседником Привредног савета Владе ФНРЈ.

Државна привредна предузећа и установе, које експлоатишу возила за сопствене потребе, неће за рачунувати добит и порез на промет производа (услуга).

Члан 8

Надпланска добит јесте добит, коју ће предузеће остварити снижењем плано прописане пуне цене коштања. То снижење може настати повећањем искоришћења носивости, искоришћењем празних возила, повећањем комерцијалне брзине итд. моторних возила, снижењем трошкова за њихово одржавање и оправке и уштедама на материјалу изнад плана.

Члан 9

1) Редовна планска добит расподелиће се на следећи начин:

а) фонду руководства;
б) остатак предузећу — на његов банковни рачун.

2) Планом предвиђени вишак добити расподелите се на следећи начин:

а) фонду руководства;
б) до 50% може се одобрити као потстрек рационалним предузећима;
в) остатак административно-оперативном руководиоцу на његов банковни рачун.

3) Надпланска добит, по одбитку исплата премија предвиђених Уредбом о регулисању плата и додатака шофера, кондуктера и шоферских помоћника, расподелите се на следећи начин:

а) до 50% на име доприноса фонду руководства предузећа;
б) остатак административно-оперативном руководиоцу на његов банковни рачун.

Од укупног износа добити књиженог на банковном рачуну предузећа, као и од укупног износа добити књиженог на банковном рачуну административно-оперативног руководиоца, до 20% ставља се предузећу односно административно-оперативном руководиоцу за самостално располагање за сврхе које тису предвиђене планом, и то: за мање рационализације, техничке и технолошке испитивања и за побољшање хигијенских услова рада. Административно-оперативни руководиоца може ова средства употребити и за рационализацију мање рационалних предузећа. Постотак за самостално располагање до горе одређене границе одредиће надлежни министар финансија и то за предузећа на предлог административно-оперативног руководиоца, а за административно-оперативног руководиоца на предлог надлежног министра за локалну саобраћај.

Надлежни министар финансија, на предлог надлежног административно-оперативног руководиоца, одредиће постотак планског предвиђеног вишка из тачке б) под 2) овог члана.

Предузећа и административно-оперативни руководиоци употребиће износ добити књижене на њиховим банковним рачунима (по одбитку износа за самостално располагање) за покриве расхода предвиђених из плана. Ако су планом предузећа или административно-оперативног руководиоца одређени мањи износи од ових, који су књижени на банковном рачуну тога предузећа или административно-оперативног руководиоца, у смислу претходног става, вишак ће се уплатити у буџет органа у чијој се надлежности налази предузеће односно административно-оперативни руководиоца.

Члан 10

Фонд руководства и централни фонд основаће предузећа јавног аутосаобраћаја односно њихови административно-оперативни руководиоци са 1 јануаром 1948 године, уколико их досада још нису основали.

Средства фонда руководства употребиће се:

а) за посебне награде удесницима, новаторима, рационализаторима, као и другим на раду истакнутим радницима и службеницима предузећа;

б) за подизање стручне спреме радника и службеника предузећа;

в) за изградњу станова радника и службеника предузећа;

г) за изградњу социјалних установа радника и службеника предузећа; и

д) за изградњу културних установа радника и службеника предузећа.

Из фонда руководства ће могу се награђивати директор и његови заменици односно помоћници.

Фондом руководства управља директор предузећа.

Директор је дужан да се при употреби средстава фонда руководства саветује са синдикалном организацијом предузећа. Синдикална организација може на одлуку директора ставити примедбе надлежном административно-оперативном руководиоцу.

Средства централног фонда употребиће се за изградњу директора предузећа, њихових заменика односно помоћника као и истакнутих радника и службеника предузећа.

Централним фондом управља надлежни административно-оперативни руководиоца.

Члан 11

Средства фонда руководства остварују се из планске и надпланске добити предузећа, и то на основу одређених постотака.

Административно-оперативни руководиоца одредиће стопу доприноса из планске добити за фонд руководства за свако предузеће по следећем обрасцу:

$$\frac{\phi}{\phi_{\text{до}}} = \frac{П \times \Phi}{Дп}$$

при чему значе:

П — укупан планирани годишњи износ плата са додацима (без премија) свих радника и службеника предузећа.

Φ — рачунски фактор.

Дп — укупан износ планиране добити предузећа.

Предузећа која имају довољну планску добит или имају плански губитак, израчунаваће допринос за фонд руководства применом рачунског фактора из става 2) овог члана као промила на укупан планирани износ плата и додатака свих радника и службеника предузећа.

Претседник Привредног савета Владе ФНРЈ одредиће, по претходном мишљењу Централног одбора Јединствених синдиката Југославије, рачунски фактор из става 2) овог члана као и постотак доприноса фонду руководства из надпланске добити.

На име доприноса централном фонду предузећа ће уплативати на банковни рачун свога административно-оперативног руководиоца 5% од износа свога фонда руководства.

Предузеће које има стварну пуну цену коштања превозне услуге исплаћено већу од планирене, губи за односно време право на допринос фонду руководства.

О оправданости већих трошкова одлучује административно-оперативни руководиоца.

Члан 12

Државна предузећа јавног аутосаобраћаја наплаћиваће своје превозне услуге по одређеној тарифи.

Укупан приход по тарифи, по правилу, треба да покрије пуну цену коштања, добит и порез на промет услуга.

Претседник Комитета за аутосаобраћај при Влади ФНРЈ, у сагласности са Претседником Привредног савета Владе ФНРЈ, прописује на основу просечних трошкова свих народних република (оријентационих норми) јединствену тарифу за превоз одређеног броја артикала, који су од значаја за производњу, капиталну изградњу и потрошњу (винкулирани артикли). Та тарифа важиће на целом подручју ФНРЈ.

Уколико предложена тарифа за превоз винкулираних артикала није израђена на основу оријентационих норми, за доношење такве тарифе потребна је и сагласност Министра финансија ФНРЈ.

Разлике између норми на основу којих је израђена тарифа за превоз винкулираних артикала и просечних норми у појединим народним републикама за превозе истих артикала, обрачунаваће се непосредно са савезним буџетом.

Владе народних република прописаће поступак за доношење тарифе за превоз осталих артикала као и за друге врсте превозних услуга.

Органи који буду по прописима из претходног става овлашћени за доношење тарифе, дужни су да предлог тарифе достављају Претседнику Комитета за аутосаобраћај при Влади ФНРЈ, ради потребне координације.

Тарифске повластице које важе за цело подручје Федеративне Народне Републике Југославије, уколико нису законом прописане, одобрава Влада ФНРЈ на предлог Министра финансија ФНРЈ, а повластице које важе само за подручје народне републике, одобрава влада народне републике на предлог министра финансија народне републике.

Ненаплаћени износ тарифе који се јавља услед повластице, предузећа јавног аутосаобраћаја обрачунавају са буџетом органа који је повластицу одобрио.

Члан 13

Ближа упутства за спровођење ове уредбе донеће Претседник Комитета за аутосаобраћај при Влади ФНРЈ у сагласности са Претседником Привредног савета Владе ФНРЈ.

Члан 14

Ова уредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије“.

22 маја 1948 године

Београд

Претседник Владе ФНРЈ
и Министар народне одбране,
Маршал Југославије
Јосип Броз-Тито, с. р.

Претседник
Привредног савета Владе ФНРЈ
и Претседник
Савезне планске комисије,
Борис Кидрич, с. р.

345.

На основу чл. 2 Уредбе о продаји пољопривредних производа везаној са правом на куповину одређених индустријских производа по нижим јединственим ценама, на предлог Претседника Привредног савета Владе ФНРЈ, Влада ФНРЈ издаје

НАРЕДБУ БР. IX

О ДРЖАВНИМ (ВЕЗАНИМ) ЦЕНАМА КОЊА ЗА РАД

1) Ради обезбеђења привреде коњима за рад и снабдевања земљорадника са индустријским производима по нижим јединственим ценама куповаће државна откупна предузећа и задруге које одреди Министар трговине и снабдевања народне републике, по ценама одређеним у овој наредби (везане цене), коње за рад.

I коњи за вучу (топлокрвни и хладнокрвни) до динара 15.000.—

II коњи за тсвар (брдски) до динара 7.500.—

2) Предње цене подразумевају се франко најближе сточно тржиште произвођача за коње здраве,

правилне телесне грађе без мана, способне за рад, до највише 10 година старости.

За коње старије од 10 година и за коње са мањим мањма, али способне за рад, цена се смањује сразмерно према старости и умањеној способности.

3) Процену вредности коња врши комисија састављена од средског ветеринара, средског пољопривредног референта, претставника средске управе за откуп и претставника Државног откупног предузећа односно задруге.

4) На име прошкава откупа до штале откупног предузећа или задруге односно до франко утоварено у превозно средство, а по избору купца, одређује се привремена маржа од Дин. 500.— по грлу.

5) Ова наредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије“.

IV бр. 4343

24 маја 1948 године

Београд

Претседник Владе ФНРЈ
и Министар народне одбране,
Маршал Југославије
Јосип Броз-Тито, с. р.

Претседник
Привредног савета Владе ФНРЈ
и Савезне планске комисије,
Борис Кидрич, с. р.

346.

На основу ст. 2 чл. 5 Уредбе о платама радника и ученика у шумској производњи, у сагласности са Министром рада ФНРЈ, прописујем

П Р А В И Л Н И К О РАСПОРЕДУ ПОСЛОВА У ШУМСКОЈ ПРОИЗВОДЊИ У ГРУПЕ

Члан 1

Послови у шумској производњи, према стручној спреми односно способности радника, потребној за њихово обављање, тежини, условима (опасности) и одговорности распоређују се у групе, у смислу чл. 6 Уредбе о платама радника и ученика у шумској производњи, на следећи начин:

I. — Група:

- 1) Одржавање чистоће у манипулацијама и стањевима;
- 2) Достава у манипулацијама — курири;
- 3) Чување материјала у шуми и складиштима;
- 4) Чување шума (пожарници);
- 5) Полевање путева (бањари);
- 6) Разношење питке воде (водари);
- 7) Скупљање и брање лековитих биља, храстове шишке, рујевог листа, семена и сл.

II. — Група:

- 1) Достављање са дрезином или пужним бициклом (курири);
- 2) Израда и поправки савкарских и талфираних путева у лакшим теренима и помоћни послови на тешким теренима;
- 3) Помоћни послови у стовариштима;
- 4) Шумско узгојни послови (пошумљавање и т. сл.);

Наведени прописи не примењују се на задружна и приватна угоститељска предузећа и радње. Исто тако, ти прописи не примењују се на радничко-службеничке мензе и ресторани.

2. — Целокупно особље државних угоститељских предузећа дели се на:

- а) техничко-помоћно особље;
- б) руководно, канцеларско, административно и рачуноводствено особље; и
- в) помоћно особље.

3. — Под техничко-помоћним особљем подразумева се у хотелима, само оно особље које је непосредно на вршењу хотелских услуга. У ово особље спадају: шефови рецепције, портири, собари, собрице, хотелски момци, телефонисти, чистачи хотелских просторија, послуга лифта и сл.

Под техничко-помоћним особљем у осталом угоститељству подразумева се само оно особље које је упуслено непосредно у производњи и услуживању угоститељским прерађевинама. У ово особље спада целокупно кухињско особље и све особље које је упуслено на непосредном услуживању гостију, као што су шефови сала, консьери, виношоше, ученици, касири и сл.

4. — Под руководним, административним, канцеларским и рачуноводственим особљем подразумева се све оно особље које је упуслено у руководство, администрацију, канцеларију, и рачуноводству угоститељског предузећа.

5. — Под помоћним особљем подразумева се све оно особље које није упуслено у производњи и услуживању угоститељских прерађевина и на вршењу угоститељских услуга и не спада у једну од горе наведених категорија. У ово особље спадају: ложачи спољни момци, носачи, шофери, особље праоница и помоћних радионица, особље магацина и сл.

6. — Разликовање особља државних угоститељских предузећа од важности је за правилно терешење појединих врста трошкова предузећа. Плате са додацима целокупног техничко-помоћног особља представљају посебну и самосталну врсту трошкова из члана 2 т. б) Уредбе о трошковима и добити државних угоститељских предузећа, док плате са додацима свог осталог особља спадају на терет општих трошкова (режије) предузећа.

7. — Под платама са додацима техничко-помоћног особља треба подразумевати њихове принадежности када раде непосредно у производњи и услуживању угоститељских прерађевина односно на вршењу угоститељских услуга. Тако на пр. принадежности овог особља за време када оно није на дужности (плаћени годишњи одмор, боловање и празници) не улазе у трошкове из чл. 2 т. б) Уредбе о трошковима и добити државних угоститељских предузећа, него иду на терет општих трошкова (режије) предузећа.

Под додацима који терете ову врсту трошкова треба подразумевати само допринос за социјално осигурање, и то онај његов део који пада на терет самог предузећа.

Број техничко-помоћног особља односно износ њихових плата одређује се посебним нормама.

8. — Нормирани општи трошкови (режија) државних хотелских предузећа зарачунавају се у оном постотку од нормираних плата са додацима техничко-помоћног особља који је одређен решењем надлежног органа.

До доношења норми за техничко-помоћно особље у хотелима односно док не буду нормиране пла-

те овог особља, стопа режије се има израчунавати на износ стварних плата са додацима техничко-помоћног особља.

Нормирани општи трошкови (режија) осталих државних угоститељских предузећа зарачунавају се у овом постотку од трошкова материјала и плата са додацима техничко-помоћног особља који је одређен решењем надлежног органа.

У оним државним угоститељским предузећима у којима се заједно обавља више врста угоститељског пословања (хотел, кафана, ресторан и сл.) одређиће се посебно за хотелско пословање постотак нормираних општих трошкова (режије) прописан за ову категорију и групу државних хотелских предузећа у коју је уврштено односно предузеће, а посебно за све остало угоститељско пословање на основу утврђених постотака од стране надлежног органа.

9. — Уколико то изискују промене у ценама материјала административно-оперативни руководилац ће, на основу утврђеног књиговодственог стања, а у границама одређеног постotka, одређивати тромесечно стопу режије.

О свакој таквој промени административно-оперативни руководилац је дужан да извести, и то: административно-оперативни руководилац угоститељског предузећа локалног значаја надлежни народни одбор, а административно-оперативни руководилац републиканског значаја министарство трговине и снабдевања своје републике, док ће административно-оперативни руководилац угоститељског предузећа савезног значаја извести Министарство трговине и снабдевања ФНРЈ.

10. — За она угоститељска предузећа која поступају само сезонски одређиће се виши постотак општих трошкова (режије). То повишење постotka општих трошкова може бити само толико колико износи стварним трошковима којима је предузеће оптерећено за време обуставе пословања.

11. — Редовна добит државних угоститељских предузећа предвиђа се у одређеном постотку, и то: код хотела на нормиране плате са додацима техничко-помоћног особља, а код осталог угоститељства на трошкове материјала и плата са додацима техничко-помоћног особља. Ради тога тачан износ редовне добити ових предузећа може се утврдити само на истеку обрачуног периода, и то за хотеле по формули:

$$D = \frac{P \times C}{100}$$

а за остало угоститељство по формули:

$$D = \frac{P \times (M + C)}{100}$$

При томе значи: Д-укупан износ редовне добити, П-стопа добити предузећа, М-укупан износ трошкова материјала и С-укупан износ плата са додацима техничко-помоћног особља.

12. — Редовна добит државних угоститељских предузећа има се на основу чл. 5 став 5 Уредбе о трошковима и добити државних угоститељских предузећа на првом месту употребити за покриве разлике између нормираних општих трошкова (режије) и евентуално виших стварних општих трошкова предузећа.

Остатак редовне и дела ванредна добит има се расподелити према одредбама чланова 6 и 8 Уредбе о трошковима и добити државних угоститељских предузећа.

Онај део како редовне тако и ванредне добити који се оставља на самостално располагање самим предузећу је 25—75% како то већ буде решио надлежни министар финансија, употребитиће се за инвестиције ван плана, за бољу организацију, као и за подизање нивоа рационалног и културног пословања.

III. — Група

- 1) Послови на уређењу шума и у шумским расадницима;
- 2) Дозначавање и преузимање дрвета;
- 3) Слагање огревног дрвета на стоваришту;
- 4) Послови на изградњи и одржавању шумских путева.
- 5) Маклање целулозног дрвета и ступова, гуљење и припремања коре;

IV. — Група:

- 1) Разврставање огревног дрвета (шкартирање);
- 2) Утовар и истовар огревног, танинског и целулозног дрвета;
- 3) Утовар и истовар малих прагова и сличних производа у ЈДЖ вагоне;
- 4) Гоњење коња (самараши) и гоњење коња код котурача;
- 5) Вожња са запрегом осим трупца;
- 6) Ублаживање огревног дрвета у суве и водене риже;

V. — Група:

- 1) Сече и израда огревног, танинског и целулозног дрвета;
- 2) Израда рудног дрвета, коларске гртње, т. т. стубова, електричних стубова, пилота и јарбола, лишћара и четинара;
- 3) Паљење угља (помоћни послови);
- 4) Плављење — трифтане огревног дрвета и прагова воденом рижом;
- 5) Санкање са запрегом;
- 6) Изважање котурачом до успона 100‰;
- 7) Утовар и истовар дрвеног угља у шумске и ЈДЖ вагоне;
- 8) Утовар и истовар рудног дрвета и нормалних прагова;
- 9) Вожња трупца са запрегом (кочијаши);
- 10) Вођење коња код вуче трупца по земљи;
- 11) Спуштање обловине низ падине;
- 12) Вађење и прерада смоле (смолари);
- 13) Руковање гајењем расадника;
- 14) Стручни послови на изради талфираних путева за вучу на тешким теренима;
- 15) Слагање и припремање обловине за извоз (магистране-цапаниери);
- 16) Помоћни послови код сплаварења (задњак);
- 17) Израда ситних техничких сортимената као: виноградско коље, хмељовке и сл.
- 18) Трифтане огревног дрвета рекама

VI. — Група

- 1) Ручко санкање;
- 2) Плављење — трифтане обловине (чакљање и остали послови);
- 3) Изважање котурачом са успоном преко 100‰;
- 4) Утовар и истовар клада;
- 5) Рушење и израда техничких стабала четинара;
- 6) Израда јелове дужице;
- 7) Тесање индустријских прагова;
- 8) Послови на изради и искоришћавању шумских рижа и рижне техничке обловине;
- 9) Руковање моторном пилом;
- 10) Руковање прерадом смоле;
- 11) Усплављивање (израда думенова, весала, скивање, везивање) итд.);
- 12) Ковачки, коларски, седларски, поткивачки, браварски и аутомеханичарски послови (помоћни послови);

VII. — Група:

- 1) Руковање сплавом код сплаварења (предњак);
- 2) Плављење — трифтане обловине (шупљање воде и кардарење);
- 3) Израда нормалних прагова;
- 4) Тесање грађе;
- 5) Брушење алата;
- 6) Руковање довозом (предрадници);
- 7) Рушење и израда техничких стабала лишћара и резкантоког четинаског дрвета;
- 8) Израда бикових дужица;
- 9) Руковање израдом водених рижа за огревно дрво и прагове;
- 10) Ковачки, поткивачки, браварски, аутомеханичарски, коларски и седларски послови (самостални)

VIII. — Група:

- 1) Рушење и израда техничких стабала старих хрестика;
- 2) Руковање паљењем угља;
- 3) Оцењивање и меревање стабала;
- 4) Руковање жичарама;
- 5) Брушење моторних пила;
- 6) Руковање израдом дрвених, сувих и водених риж;
- 7) Шкартирање хрстових дужица;
- 8) Израда хрстових дуга, шубија и весала;
- 9) Ковачки, поткивачки, браварски, аутомеханичарски, коларски и седларски послови (нарочито квалификовани послови)

Члан 2

Уколико неки посао у шумској производњи није предвиђен овим правилником, исти ће се од стране руководиоца предузећа у сагласности са министром шумарства Народне републике након распоредити у ону групу у коју су распоређени њему најсроднији послови. О овом привременом распореду обавестиће се Министарство шумарства ФНРЈ.

Члан 3

Овај правилник ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије.“

Број 3859

21 маја 1948 године
БеоградМинистар шумарства,
др Васо Чубриловић с. р.Сагласан,
Министар рада,
Љубчо Арсов, с. р.

347.

На основу чл. 11 Уредбе о трошковима и добити државних угоститељских предузећа од 31 децембра 1946 године, у сагласности са Претседником Привредног савета Владе ФНРЈ, прописујем

У П У Т С Т В О

ЗА ИЗВРШЕЊЕ УРЕДБЕ О ТРОШКОВИМА И ДОБИТИ ДРЖАВНИХ УГОСТИТЕЉСКИХ ПРЕДУЗЕЋА

1. — Прописи Уредбе о трошковима и добити државних угоститељских предузећа и прописи донети на основу те уредбе примењују се само на државна угоститељска предузећа.

Остатак укупне добити која се књижи у корист предузећа употребити се за инвестиције и рационализацију по плану и за планско повећавање обртних средстава.

Ако би и после ове расподеле преостало нешто од тих добити, тај остатак дозначити се у корист буџета оног органа у чију надлежност спада односно предузеће.

13. — Сви издаци који су потребни за остварење боље организације предузећа, као и они који су потребни за подизање редовног нивоа рационалног и културног пословања предузећа на један виши ниво, падају на терет укупне добити предузећа, док трошкови редовног одржавања организације и трошкови редовног одржавања нивоа рационалног и културног пословања падају на терет нормираних општих трошкова (режије) предузећа.

14. — Према чл. 5 став 5 Уредбе о трошковима и добити државних угоститељских предузећа онј део индивидуалних стварних трошкова (режије) појединог државног угоститељског предузећа који премашује постотак општих трошкова (режије) који је одређен за то предузеће, надокнађује се из редовне добити самог предузећа. Уколико та добит не би била довољна за покриће тог вишка општих трошкова, предузеће ће у таквом случају показати губитак. У том случају административно-оперативни руководилац предузећа испитаће како оправданост извршених виших општих трошкова (режије) предузећа, тако и разлоге због којих је предузеће показало још и губитак.

15. — Уколико државна угоститељска предузећа остваре већа прихода него што би требало да изиђе на бази структуре цена (по калкулацији), онда ће такву разлику државна угоститељска предузећа I (специјалне) категорије као и она II категорије прве групе уплаћивати у корист свог административно-оперативног руководиоца, док ће предузећа II категорије друге групе ову разлику употребити за снижење продајних цена и за побољшање квалитета својих производа и услуга.

16. — Административно-оперативни руководиоци употребити разлику из претходне тачке овог упутства за покриће оправданих губитака угоститељских предузећа која се налазе под њиховим руководством а остатак ће из когају године уплатити у буџет органа у чију надлежност спадају предузећа.

17. — Упутства за књиговодствени поступак даће се уз обавезни распоред конта за угоститељство.

18. — Ово упутство примењиваће се од 1 јануара 1948 године.

Упутство број 3374 од 25 јануара 1947 године, које је објављено у „Службеном листу ФНРЈ“ број 12/47, ставља се овим ван снаге.

Бр. 951

22 маја 1948 године
Београд

Министар трговине и снабдевања,
Јаков Блажевић, с. р.

Претседник

Привредног савета Владе ФНРЈ,
Борис Кидрич, с. р.

348.

На основу чл. 2 Уредбе о продаји пољопривредних производа везаној са правом на куповину одређених индустријских производа по нижим јединственим ценама доносим

РЕШЕЊЕ БР. VII

О КУПОВИНИ ПО ВЕЗАНИМ ЦЕНАМА КОЊА ЗА РАД

1) Земљорадници—произвођачи и сељачке радне задруге могу продавати по одређеним државним

(везаним) ценама поред досад одређених пољопривредних производа и ксње за рад.

2) Коње за рад могу куповати по везаним ценама државна предузећа и задруге које одреди министар трговине и снабдевања народне републике.

Министар трговине и снабдевања народне републике прописује начин куповине коња за рад.

3) Ово решење ступа на снагу одмах.

Бр 9067

22 маја 1948 године

Београд

Министар трговине и снабдевања,
Јаков Блажевић, с. р.

УКАЗИ УКАЗ

У вези чл. 41 Закона о служби у Југословенској армији, а на предлог Врховног команданта оружаних снага ФНРЈ, Президијум Народне скупштине Федеративне Народне Републике Југославије

р е ш и о ј е

да се због свог непријатељског и противнародног рада којим је штетио интересима наше државе и угледа резервног генерала Југословенске армије разреши звања резервног генерала Жујовић Сретен, резервни генерал-пуковник,

У. бр. 851

26 маја 1948 године

Београд

Президијум Народне скупштине
Федеративне Народне Републике Југославије

Секретар.

Претседник,

Миле Перуничкић, с. р.

др Иван Рибар, с. р.

ОДЛИКОВАЊА

ПРЕЗИДИЈУМ

Народне скупштине Федеративне Народне Републике Југославије

На основу члана 2 Закона о орденима и медаљама, а на предлог Врховног команданта оружаних снага ФНРЈ

р е ш и о ј е

да се за показану храброст у току народнослободилачке борбе одликују

ОРДЕНОМ ЗА ХРАБРОСТ:

водник Петровић Ђ. Илија;

мл. водници: Тирић Ч. Стеван, Даников М. Мирољуб, Ђуровић М. Шабан, Фатовић М. Мате и Обилиновић В. Здравко.

МЕДАЉОМ ЗА ХРАБРОСТ:

мл. водник Пајић Ж. Иван;

борца. Мраковчић И. Иван и Свирчић Станко.

МЕДАЉОМ ЗАСЛУГЕ ЗА НАРОД:

ст. водник Филиповић Д. Едуард;

водници: Киковић М. Душан и Нашић Д. Душан;
мл. водници: Благојевић С. Драгољуб, Габај И. Владо, Игњатовић М. Велизар, Јеркан С. Анте, Лазић

Д. Коста, Марковић Л. Димитрије, Мркић Ђ. Ко-
ста, Пустињак М. Милан, Сивоњић М. Авдо, Спасић
С. Милан, Станић В. Бранко, Уторник Ј. Јован, Вуја-
диновић С. Никола и Звишић К. Милан.

Бр. 502

1 септембра 1947 године

Београд

Секретар,
М. Перуничкић, с. р.Претседник,
др И. Рибар, с. р.

ПРЕЗИДИЈУМ

Народне скупштине Федеративне Народне
Републике Југославије

на предлог Претседника Владе ФНРЈ

р е ш и о ј е

да се за нарочите заслуге учињене народима Ју-
гославије одликује

ОРДЕНОМ ЗАСЛУГЕ ЗА НАРОД I РЕДА:

Медаковић Дане, Амбасадор у Румунији.

Бр. 580

10 октобра 1947 године

Београд

Секретар,
М. Перуничкић, с. р.Претседник,
др И. Рибар, с. р.

ИЗ СЛУЖБЕНИХ ЛИСТОВА НАРОДНИХ РЕПУБЛИКА

НАРОДНЕ НОВИНЕ

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ
ХРВАТСКЕ„Народне новине”, службени лист Народне Ре-
публике Хрватске, у броју 40 од 19 маја 1948 године,
објављују:**Решење** о ценама по којима ће ситна земљорад-
ничка газдинства и сељачке радне задруге подавати
своје пољопривредне производе;**Решење** о ценама по којима ће ситна земљорад-
ничка газдинства и сељачке радне задруге продавати
вати вино.

У броју 41 од 22 маја 1948 године, објављују:

Правилник о изменама и допунама Правилника
о саставу и вођењу државних матичних књига.

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ АУТОНОМНЕ ПОКРАЈИНЕ ВОЈВОДИНЕ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

„Службени лист Аутономне покрајине Војводине
Народне Републике Србије” у броју 6 од 15 маја
1948 године нема службени део.

У броју 41 од 22 маја 1948 године, објављују:

Решење о промени назива Српског народног по-
зоришта у Панчеву,**Наредбу** о укидању Наредбе о забрани вођења
паса и пуштања мачака ван насеља.

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

„Службени лист Народне Републике Босне и
Херцеговине” у броју 20 од 20 маја 1948 године,
објављује:**Закон** о државном буџету Народне Републике
Босне и Херцеговине за 1948 годину;**Закон** о завршном рачуну Народне Републике
Босне и Херцеговине за 1946 годину;**Закон** о ревизији апотекарских дозвола и о спро-
вођењу рејонизације апотека;**Закон** о саглашавању законских одредаба о пре-
кршајима по Основном закону о прекршајима;**Одлуку** Народне скупштине НРБ и Х о потврди
уредаба које је Влада НРБ и Х у периоду од 27
децембра 1947 године до 12 маја 1948 године донела
на основу Закона о овлашћењу Владе НРБ и Х за
доношење уредаба из области народне привреде;**Правилник** о сахрани, преношењу и ископавању
мртваца.

СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

„Службени гласник Народне Републике Србије”
у броју 27 од 20 маја 1948 године, објављује:**Закон** о државном буџету Народне Републике
Србије за 1948 годину;**Закон** о државном завршном рачуну Народне
Републике Србије за 1946 годину;**Уредбу** о Одељењима Српске академије наука;**Уредбу** о Институтима Српске академије наука;**Уредбу** о оснивању Земаљског института за
пољопривредна истраживања;**Уредбу** о Комитету за фискултуру Владе На-
родне Републике Србије;**Решење** о диспозицији национализованих елек-
тричних центара;**Решење** о диспозицији национализованих сана-
торија, болница, јавних купатила, бања и лечилишта;**Решење** о диспозицији национализованих хотела,
вила и пансиона;**Измене и допуне Упутства** административно-
оперативним руководиоцима предузећа која про-
изводе цигларске производе;**Решење** Министра финансија о стављању ван
снаге Решења о расподели и уплати разлике између
цене цигле (опеке) и осталих цигларских производа
у слободној продаји и јединствене цене;**Упутство** о вођењу евиденције држављана На-
родне Републике Србије.

САДРЖАЈ:

	Страна
339. Уредба о оснивању и делокругу рада Централног института тешке индустрије	589
340. Уредба о израчунавању пуне цене кошта- ња, амортизационог фонду, одређивању и расподели добити и о фонду руковод- ства државних пољопривредних добара	589
341. Уредба о оснивању и делокругу рада Ин- ститута за електропривреду	593
342. Уредба о трошковима државних трговач- ких предузећа	594
343. Уредба о предвојничкој обуци	598
344. Уредба о елементима цене, добити, ра- споделе добити фонду руководства и та- рифама у експлоатацији аутомобилског саобраћаја	597
345. Наредба бр. IX о државним (везаним) це- нама коња за рад	600
346. Правилник о распореду послова у шум- ској производњи у групе	600
347. Упутство за извршење Уредбе о трошко- вима и добити државних угоститељских предузећа	601
348. Решење бр. VII о куповини по везаним ценама коња за рад	603
349. Решење о ценама и радитима лекова и санитетске робе	603